

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 21 grudnia 1965 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin.

1. Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 12 listopada 1965 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 46, poz. 289) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 37, poz. 165) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 12 listopada 1965 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 46, poz. 289) oraz innych zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) art. 38 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 37, poz. 165) w brzmieniu:
„Art. 38. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1962 r.”,
- 2) art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 12 listopada 1965 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 46, poz. 289) w brzmieniu:
„Art. 2. 1. Jeżeli członek spółdzielni niższego typu zmarł przed dniem 1 lipca 1965 r., a przy tym spełnił warunki określone w art. 6 ust. 1 pkt 2—4 bądź w przypadku inwalidztwa — warunki

określone w art. 12 ust. 1 pkt 2 albo art. 13 ust. 1 pkt 2—4, pozostałym po nim członkom rodziny przysługuje renta rodzinna przewidziana w ustawie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków rodziny domownika członka spółdzielni, który zmarł wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej.

- Art. 3. 1. Renty inwalidzkie przyznane przed dniem 1 lipca 1965 r. członkom spółdzielni niższego typu i domownikom członków spółdzielni podwyższa się w myśl przepisów art. 17 ust. 2, z tym że podstawą podwyżki określonej w art. 11 ust. 2 pkt 2 jest dochód z tytułu osobistej pracy w spółdzielni uzyskany przed przyznaniem renty.
2. Renty rodzinne po członku spółdzielni wyższego typu przyznawane przed dniem 1 lipca 1965 r. w wysokości ograniczonej stosownie do art. 19 ust. 2 ustawy w dotychczasowym brzmieniu — podwyższa się do wysokości określonej w art. 19 ust. 1.
 3. Sprawy załatwione w sposób odmienny, niż wynika to z przepisów niniejszej ustawy, podlegają ponownemu rozpatrzeniu na wniosek zainteresowanych.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1965 r.”

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa z dnia 21 grudnia 1965 r. (poz. 1).

U S T A W A

z dnia 28 czerwca 1962 r.

o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego na warunkach określonych w ustawie przysługuje:

- 1) członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych — na starość lub w razie inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w pracy w spółdzielni albo choroby zawodowej, jak też wskutek innych przyczyn,
- 2) domownikom członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych w razie inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej,
- 3) rodzinom członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych w każdym przypadku utraty żywiciela, a rodzinom domowników członków tych spółdzielni — w razie utraty żywiciela z przyczyn określonych w pkt 2.

2. Za domownika członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej (ust. 1 pkt 2) uważa się osobę w wieku powyżej lat 14, pracującą za wynagrodzeniem w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, lecz nie będącą jej członkiem, jeżeli zamieszkuje z członkiem spółdzielni i prowadzi z nim wspólne gospodarstwo domowe.

Art. 2. Zaopatrzenie emerytalne obejmuje:

A. Świadczenia pieniężne:

- 1) rentę starczą,
- 2) rentę inwalidzką,
- 3) rentę rodzinną,
- 4) dodatek do rent,
- 5) zasiłek pogrzebowy.

B. Świadczenia w naturze:

- 1) pomoc leczniczą i położniczą,
- 2) protezowanie,
- 3) przysposobienie zawodowe,
- 4) umieszczenie w domu rencistów.

Art. 3. 1. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, wysokość świadczeń pieniężnych w zakresie rent uznawanych jest od typu spółdzielni, przy czym:

- 1) rolniczymi spółdzielniami produkcyjnymi wyższego typu, nazywanymi dalej „spółdzielniami wyższego typu”, są rolnicze spółdzielnie produkcyjne prowadzące zespołowo produkcję roślinną oraz produkcję zwierzęcą,
- 2) rolniczymi spółdzielniami produkcyjnymi niższego typu, nazywanymi dalej „spółdzielniami niższego typu”, są rolnicze spółdzielnie produkcyjne nie wymienione w pkt 1.

2. Minister Rolnictwa określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki zaliczania rolniczych spółdzielni produkcyjnych do spółdzielni wyższego typu.

Art. 4. Koszt zaopatrzenia emerytalnego członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin pokrywa Państwo.

Art. 5. 1. Prawo do świadczeń ustala i świadczenia pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac określi w drodze rozporządzenia szczegółowy tryb postępowania, środki dowodowe służące do ustalania prawa do świadczeń oraz zasady wypłaty świadczeń.

Rozdział 2.

Renta starcza.

Art. 6. 1. Renta starcza przysługuje członkowi spółdzielni, który:

- 1) wniósł do spółdzielni jako wkład wszystkie posiadane grunty lub jest bezrolny,
- 2) ma wymagany okres członkostwa w spółdzielni,
- 3) przepracował w spółdzielni wymaganą ilość dni oraz
- 4) osiągnął wiek starczy.

2. Jeżeli członek spółdzielni osiągnął wiek starczy przed upływem wymaganego okresu członkostwa lub przed przepracowaniem w spółdzielni wymaganej ilości dni, prawo do renty starczej powstaje po spełnieniu tych warunków.

Art. 7. Warunek wniesienia do spółdzielni wszystkich posiadanych gruntów uważa się za spełniony także wówczas, gdy w osobistym użytkowaniu członka spółdzielni pozostaje działka przyzagrodowa w rozmiarach nie większych, niż to określają zasady statutowe.

Art. 8. 1. Okres członkostwa w spółdzielni wymagany do uzyskania renty starczej wynosi co najmniej:

- 1) dwa lata — dla członka, który wniósł jako wkład grunty o powierzchni co najmniej 2 ha,
- 2) pięć lat — dla członka, który wniósł jako wkład grunty o powierzchni mniejszej niż 2 ha, oraz dla członka bezrolnego.

2. Jeżeli członkami spółdzielni są oboje małżonkowie, a wkład gruntowy jednego lub obojga małżonków wynosi 4 ha lub więcej — okres członkostwa w spółdzielni wymagany do uzyskania renty starczej przez każdego z tych małżonków wynosi również dwa lata.

3. Przy ustalaniu wielkości wkładu gruntowego dla celów emerytalnych do wkładu gruntowego członka spółdzielni nie wlicza się gruntów dzierżawionych wniesionych przez niego do spółdzielni.

Art. 9. Ilość dni pracy w spółdzielni wymagana do uzyskania renty starczej wynosi co najmniej:

- 1) dla członka, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i w art. 8 ust. 2:
— 400 dni dla mężczyzn,
— 260 dni dla kobiet,
- 2) dla członka, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2:
— 1000 dni dla mężczyzn,
— 650 dni dla kobiet.

Art. 10. Wiek starczy wynosi:

- 65 lat dla mężczyzn,
- 60 lat dla kobiet.

Art. 11. 1. Renta starcza dla członka spółdzielni wyższego typu wynosi 400 zł miesięcznie.

2. Rentę podwyższa się:

- 1) o 20 zł za każdy pełny rok członkostwa w spółdzielni do dnia 31 grudnia 1961 r.,
- 2) o 4 zł za każde 1000 zł dochodu uzyskanego w gotówce z tytułu osobistej pracy w spółdzielni po dniu 31 grudnia 1961 r.

3. Dochód uzyskany z tytułu osobistej pracy w spółdzielni po przyznaniu renty nie powoduje zwwyżki tej renty.

4. Renta starcza dla członka spółdzielni niższego typu wynosi 70% renty określonej w ust. 1—3.

5. Wysokość renty starczej bez dodatku określonego w art. 20 nie może przekraczać:

- 1) 850 zł miesięcznie — dla członka spółdzielni wyższego typu,
- 2) 600 zł miesięcznie — dla członka spółdzielni niższego typu.

Rozdział 3.

Renta inwalidzka.

Art. 12. 1. Renta inwalidzka z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej przysługuje bez względu na okres członkostwa — członkowi spółdzielni, który:

- 1) wniósł do spółdzielni jako wkład wszystkie posiadane grunty lub jest bezrolny oraz
- 2) stał się inwalidą i został zaliczony do jednej z trzech grup inwalidów z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej.

2. Przepis art. 7 stosuje się odpowiednio.

3. Renta określona w ust. 1 przysługuje również domownikowi członka spółdzielni, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1 pkt 2.

Art. 13. 1. Renta inwalidzka z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej przysługuje członkowi spółdzielni, który:

- 1) wniósł do spółdzielni jako wkład wszystkie posiadane grunty lub jest bezrolny,
- 2) ma wymagany okres członkostwa w spółdzielni,
- 3) przepracował w spółdzielni wymaganą ilość dni pracy oraz
- 4) stał się inwalidą i został zaliczony do I lub II grupy inwalidów.

2. Przepis art. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 14. Okres członkostwa w spółdzielni wymagany do uzyskania renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w pracy w spółdzielni lub choroba zawodowa wynosi 5 lat.

Art. 15. Ilość dni pracy w spółdzielni wymagana do uzyskania renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w pracy w spółdzielni lub choroba zawodowa wynosi co najmniej:

- 1000 dni dla mężczyzn,
- 650 dni dla kobiet.

Art. 16. Ustalenie inwalidztwa i zaliczenie do grupy inwalidów odbywa się według zasad i w trybie określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 17. 1. Renta inwalidzka z zastrzeżeniem przepisu ust. 3 wynosi miesięcznie:

- 1) 500 zł — dla rencisty zaliczonego do I grupy inwalidów,
- 2) 400 zł — dla rencisty zaliczonego do II grupy inwalidów,
- 3) 260 zł — dla rencisty zaliczonego do III grupy inwalidów.

2. Rentę inwalidzką podwyższa się — dla członka spółdzielni w myśl art. 11 ust. 2, a dla domownika członka spół-

dzielni — w myśl art. 11 ust. 2 pkt 2; przepis art. 11 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Renta inwalidzka dla członka spółdzielni niższego typu przysługująca z innych przyczyn niż wypadek w pracy w spółdzielni lub choroba zawodowa wynosi 70% renty określonej w ust. 1 i 2.

4. Wysokość renty inwalidzkiej bez dodatku określonego w art. 20 nie może przekraczać miesięcznie:

Dla zaliczonych do grupy inwalidów	Z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek		
	wypadku w pracy lub choroby zawodowej	innych przyczyn	
		dla członka spółdzielni wyższego typu	dla członka spółdzielni niższego typu
I	900	850	600
II	800	750	520
III	450	—	—

Rozdział 4.

Renta rodzinna.

Art. 18. 1. Renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny, pozostałym po członku spółdzielni, który zmarł:

- 1) wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej albo
- 2) wskutek innych przyczyn i w chwili śmierci spełniał warunki wymagane do uzyskania renty inwalidzkiej lub starczej albo pobierał jedną z tych rent.

2. Renta rodzinna po domowniku członka spółdzielni przysługuje uprawnionym członkom rodziny domownika, który zmarł wskutek przyczyn określonych w ust. 1 pkt 1.

3. Członkami rodziny uprawnionymi do renty rodzinnej są: małżonek, dzieci, wnuki i rodzeństwo oraz rodzice, jeżeli odpowiadają warunkom przewidzianym w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 19. 1. Wysokość renty rodzinnej z zastrzeżeniem przepisu ust. 2 wynosi miesięcznie:

- 1) dla jednego uprawnionego członka rodziny 360 zł,
- 2) dla dwóch uprawnionych członków rodziny 430 zł,
- 3) dla trzech i więcej uprawnionych członków rodziny 500 zł.

2. Renta rodzinna dla członków rodziny pozostałych po członku spółdzielni niższego typu, który zmarł wskutek innych przyczyn niż wypadek w pracy w spółdzielni lub choroba zawodowa, wynosi 70% renty określonej w ust. 1.

Rozdział 5.

Dodatek do rent.

Art. 20. Osobom pobierającym renty na podstawie przepisów ustawy, odznaczonym orderami lub tytułami określonymi w art. 59 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), przysługuje dodatek do renty w wysokości 25% renty. Z tytułu odznaczeń przysługuje tylko jeden dodatek.

Rozdział 6.

Zasiłek pogrzebowy.

Art. 21. 1. W razie śmierci osoby pobierającej rentę starczą, inwalidzką lub rodzinną przysługuje zasiłek pogrzebowy.

2. Zasiłek pogrzebowy wynosi 800 zł i wypłaca się go osobie, która pokryła koszty pogrzebu.

3. W razie zbiegu prawa do zasiłku pogrzebowego z dwu lub więcej tytułów, przysługuje tylko zasiłek wyższy.

4. Prawo do zasiłku pogrzebowego wygasa w przypadku niezgłoszenia wniosku o przyznanie go w ciągu 6 miesięcy od daty śmierci.

Rozdział 7.

Świadczenia w naturze.

Art. 22. Osobom pobierającym renty na podstawie ustawy oraz członkom ich rodzin przysługuje prawo do świadczeń w naturze w zakresie i na warunkach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 8.

Powstanie, utrata i zawieszenie prawa do renty.

Art. 23. Prawo do renty powstaje z dniem spełnienia się wszystkich warunków wymaganych do uzyskania tego prawa, jednakże prawo do renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w pracy w spółdzielni powstaje po upływie 6 miesięcy niezdolności do pracy.

Art. 24. 1. Prawo do renty starczej, inwalidzkiej i rodzinnej nie powstaje, a nabyte wygasa, jeżeli grunty wniesione do spółdzielni zostały z niej całkowicie lub w części wycofane.

2. Osoby żądające zwrotu gruntu zobowiązane są do zwrotu pełnej kwoty wypłaconych rent oraz nie zamortyzowanych nakładów inwestycyjnych, dokonanych na tych gruntach przez spółdzielnię.

3. Do czasu zwrotu kwot określonych w ust. 2 spółdzielnia zachowuje grunty w swoim użytkowaniu.

4. Przepisy ust. 1—3 nie mają zastosowania, jeżeli wycofane grunty były przedmiotem dzierżawy lub zostały wniesione do innej rolniczej spółdzielni produkcyjnej w związku z przejściem członka do tej spółdzielni. Osoby żądające zwrotu gruntu zobowiązane są jednak do zwrotu nie zamortyzowanych nakładów inwestycyjnych dokonanych na ich gruntach przez spółdzielnię.

Art. 25. Jeżeli spółdzielnia niższego typu zostanie zaliczona do spółdzielni wyższego typu (art. 3 ust. 2), kwoty przyznanych uprzednio rent (art. 11, art. 17 ust. 3 i 4 oraz art. 19 ust. 2) zwiększa się odpowiednio.

Art. 26. 1. Jeżeli spółdzielnia wyższego typu przestanie odpowiadać warunkom uzasadniającym zaliczenie jej do takiego typu (art. 3 ust. 2), kwoty przyznanych uprzednio rent obniża się o 30%.

2. Członkowi spółdzielni niższego typu nie przestrzegającemu zasad statutowych dotyczących gospodarstwa przyzagrodowego zawieszają się wypłatę renty.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do rent inwalidzkich z tytułu wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej ani do rent rodzinnych przyznanych po osobach zmarłych z tych przyczyn.

Art. 27. 1. Jeżeli spółdzielnia przeszła w stan likwidacji, renciści tracą prawo do dalszego pobierania rent.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy rencistów pobierających rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej.

3. Renciści, którzy utracili prawo do renty wskutek przejścia spółdzielni w stan likwidacji, a w przypadku ich śmierci — spadkobiercy tych rencistów obowiązani są do zwrotu kwot, o których mowa w art. 24 ust. 2.

4. Jeżeli spółdzielnia przeszła w stan likwidacji, renciści pobierający rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej zobowiązani są do zwrotu nie zamortyzowanych nakładów inwestycyjnych dokonanych na ich gruntach przez likwidowaną spółdzielnię.

Art. 28. Prawo do renty ulega zawieszeniu na warunkach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, jeżeli osoba pobierająca rentę posiada dochody z innych źródeł niż z tytułu członkostwa i pracy w spółdzielni.

Art. 29. 1. Wypłatę świadczeń wstrzymuje się, jeżeli prawo do tych świadczeń ustało lub okaże się, że nie istniało.

2. Rencista jest zobowiązany do zwrotu pobranych kwot, jeżeli był pouczony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o okolicznościach powodujących ustanie prawa do świadczeń lub wstrzymanie ich wypłaty, a pobiera te świadczenia mimo zajścia powyższych okoliczności. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami Zakład Ubezpieczeń Społecznych może odstąpić od żądania zwrotu.

3. Rencista, który korzystał nieprawnie ze świadczeń na podstawie nieprawdziwych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach złej woli — obowiązany jest do zwrotu nieprawnie pobranych kwot, niezależnie od odpowiedzialności karnej.

4. Przepisy ust. 2 i 3 mają odpowiednie zastosowanie w przypadkach zawieszenia wypłaty świadczeń lub zmniejszenia świadczeń.

Art. 30. 1. Zarząd spółdzielni jest obowiązany zawiadomić niezwłocznie Zakład Ubezpieczeń Społecznych o powstaniu okoliczności powodujących utratę prawa do renty, jej obniżenie lub zawieszenie wypłaty (art. 24—27).

2. W razie likwidacji spółdzielni obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na właściwym związku rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

Rozdział 9.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 31. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia może:

- 1) podwyższać wysokość rent i zasiłków przewidzianych w ustawie,
- 2) określić przypadki, w których nie następuje zmniejszenie renty, zawieszenie wypłaty renty lub jej utrata, oraz
- 3) określić przypadki, w których może nastąpić zwolnienie od obowiązku zwrotu wypłaconych rent.

Art. 32. 1. W razie przejścia członka spółdzielni do innej rolniczej spółdzielni produkcyjnej, do okresów członkostwa oraz do dni pracy w spółdzielni zalicza się okresy członkostwa i dni pracy w poprzedniej spółdzielni, jeżeli przerwa w członkostwie nie trwała dłużej niż 6 miesięcy.

2. Do okresów członkostwa oraz do dni pracy w spółdzielni mogą być zaliczane w wyjątkowych przypadkach okresy zatrudnienia w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

3. Do okresów zatrudnienia wymaganych do uzyskania renty na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin mogą być zaliczane w wyjątkowych przypadkach dni pracy w spółdzielni.

4. W przypadku zaliczenia dni pracy w spółdzielni do okresów zatrudnienia (ust. 3) pracę w spółdzielni traktuje się na równi z zatrudnieniem, a dochody członków z tytułu osobistej pracy w spółdzielni na równi z wynagrodzeniem w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

5. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustali w drodze rozporządzenia przypadki zaliczania okresów wymienionych w ust. 2 i 3 oraz zasady i tryb tego zaliczania.

6. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może w drodze rozporządzenia ustalić zasady i tryb zaliczania domownikom członków spółdzielni produkcyjnych okresów ich zatrudnienia w spółdzielni produkcyjnej do dni pracy wymaganych dla uzyskania renty oraz do okresów członkostwa w przypadku przystąpienia ich do spółdzielni w charakterze członka.

Art. 33. Okres członkostwa oraz ilość dni pracy w spółdzielni wymagane do uzyskania renty starczej i inwalidzkiej liczy się od dnia przyjęcia członka do spółdzielni niezależnie od jej typu.

Art. 34. 1. Za dzień pracy w spółdzielni uważa się 8 godzin pracy, przy czym ilość dni pracy w okresie roku oblicza się dzieląc sumę godzin pracy członka w ciągu roku przez liczbę 8.

2. W okresie do dnia 30 czerwca 1962 r. za dzień pracy w spółdzielni uznaje się dniówkę obrachunkową. Jeżeli brak

jest w spółdzielni ewidencji dniówek obrachunkowych, a członek spółdzielni w inny sposób nie udowodni liczby dniówek obrachunkowych, zalicza mu się za każdy pełny rok członkostwa 100 dni pracy.

3. Jeżeli z obliczenia dokonanego w sposób określony w ust. 1 i 2 wynika w roku kalendarzowym więcej niż 300 dni pracy, przyjmuje się tylko 300 dni.

Art. 35. Domownikowi, który do dnia 31 grudnia 1963 r. zostanie członkiem spółdzielni wyższego typu, zalicza się:

- 1) do dni pracy wymaganych do uzyskania renty — dni przepracowane w spółdzielni w okresie od 1 stycznia 1960 r. do dnia uzyskania członkostwa,
- 2) do okresów członkostwa — te lata kalendarzowe w okresie od 1 stycznia 1960 r., w których przepracował co najmniej 100 dni w roku.

Art. 36. Jeżeli członek spółdzielni zaliczonej w 1962 r. do spółdzielni wyższego typu zmarł przed wejściem w życie ustawy, a przy tym spełnił warunki określone w art. 6 ust. 1 pkt 2—4 bądź w przypadku inwalidztwa — warunki określone w art. 12 ust. 1 pkt 2 albo w art. 13 ust. 1 pkt 2—4, pozostałym po nim członkom rodziny przysługuje renta rodzinna przewidziana w ustawie.

Art. 37. W sprawach nie unormowanych ustawą stosuje się odpowiednio przepisy dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), a w szczególności przepisy art. 7, 12—18, 20—24, 26, 27, 33, 36, 37, 40, 45—51, 53, 54, 64—66, 69—76 i 108 tego dekretu.